

شنبه 28 فروردین 3 جمادی الاول 17 آوریل

عزل قاهر عباسی از خلافت در سال 322 هجری قمری...

عزل قاهر عباسی از خلافت در سال 322 هجری قمری

پس از قتل مقتدر بالله عباسی، به دست سپاهیان مونس خادم، القاهر بالله عباسی، به عنوان نوزدهمین خلیفه سلسله عباسیان به کرسی خلافت رسید.

وی خلیفه ای خمار، هوسباز، سخت گیر و مستبد بود و با ترفندهای گوناگون تلاش می کرد از قدرت و نفوذ وزیران و فرماندهان سپاه بکاهد و خود بر تمامی امور سیطره پیدا کند.

بدین جهت پس از یک سال و اندی خلافت، دستور داد مونس خادم را دستگیر کنند و در صدد دستگیری وزیر قدرتمند دربار، یعنی ابوعلی بن مقله برآمد.

اما ابن مقله و حسن بن هارون، از ترس سخت گیری های قاهر، پنهان شده و در خفا با مخالفان وی رابطه برقرار کردند و هم چنین فرماندهان سپاه وی را از او ترسانیده و به آنان گفتند که وی در دارالخلافه خویش، سردابی کنده و مخالفان خود را در آن زندانی و شکنجه می کند.

سرانجام سپاهیان خلیفه به فرماندهی "سیما" شورش کرده و خواهان خلع خلیفه از مقام خود شدند و بدین منظور به دارالخلافه یورش برده و قاهر عباسی را که در فراز بام حمام پناه گرفته بود دستگیرش کرده و به زندان منتقل نمودند.

بدین سان، به خلافت یک سال و نیمه وی پایان دادند.

پس از زندانی و شکنجه کردن او، بر چشم هایش میل داغ کشیده و هر دو چشمش را نابینا کردند و آن گاه آزادش نمودند.

وی به مدت یازده سال به همان منوال زندگی کرد و از شدت فقر و تنگدستی و یا تعمداً برای آبروبری بنی عباس در مسجد جامع بغداد گدایی می نمود و سرانجام در سال 333 هجری قمری با نکبت و بدنامی از دنیا رفت.

ابن کثیر، تاریخ خلع قاهر از خلافت را روز سوم و ابن مسکویه و شیخ حر عاملی، روز ششم جمادی الاولی را ذکر کرده اند.

ممکن است اختلاف این دو قول، از آغاز شورش تا دستگیری وی و انتخاب خلیفه بعدی نشأت گرفته باشد. یعنی در روز سوم جمادی الاولی، سپاهیان سر به شورش زده و در روز چهارم و پنجم با هواداران خلیفه نبرد کرده و در روز پنجم وی را دستگیر و در روز ششم، خلیفه بعدی را انتخاب کردند. والله عالم

درگذشت حاج میرزا ابوالقاسم زنجانی از علمای بزرگ زنجان در سال 1292 هجری قمری

حاج میرزا ابوالقاسم زنجانی از علمای بزرگ زنجان و شاعر توانای مسلمان در سال 1292 هجری قمری در این شهر دار فانی را وداع گفت. این عالم فاضل در سال 1224 قمری متولد شد و در ایام جوانی به قصد تحصیل به اصفهان سفر کرد. او در حوضه علمیه اصفهان که از مراکز معتبر علوم دینی بشمار می رفت نزد علمایی چون سید رشتی و حاج محمد ابراهیم کرباسی کسب فیض نمود.

آیت الله زنجانی در پی اتمام تحصیلات به زادگاهش زنجان بازگشت و از آن پس به تدریس اشتغال یافت. این عالم بزرگ ضمن تدریس به تألیف کتابهای متعدد همت گماشت که از آن جمله اند ردالباب، حجةالابرار و هدایةالمتقین .

رحلت آیت الله سید محمد حجت کوه کمری در سال 1372 هجری قمری

تولد ایشان در سال 1310 هجری قمری در تبریز، و در بیت رفیع علم و ادب رخ داده و در آنجا رشد نموده است، آبادی کوه کمر از توابع تبریز می باشند که تبار وی با 25 واسطه به وجود پر جود امام سجاد (علیه السلام) می رسد و از آن شجره طیبه شاخ و برگ و میوه می گیرد. او فرزند سید علی برادر زاده سید حسین کوه کمری تبریزی می باشد که از مراجع معروف نجف بودند.

آن بزرگوار در روز دوشنبه سوم جمادی الاول سال 1372 ه ق دنیای فانی را وداع گفتند.

وقتی خبر مرگ سید محمد حجت به مرحوم سیدحسین بروجردی رسید در فقدان همسنگر و یار و کمک خویش فرمودند : (کمر شکست).

درگذشت 171#& محمد امین شیخ الاسلامی مکرمی؛ شاعرو نویسنده در سال 1365 هجری شمسی

171#& محمد امین شیخ الاسلامی مکرمی؛ شاعر و نویسنده کرد در سال 1365 هجری شمسی بر اثر سکته قلبی درگذشت. وی در سال 1331 شمسی به عضویت شورای نویسندگان روزنامه شیتمان که مخفیانه برضد رژیم شاه منتشر می شد، درآمد. از آثار محمد امین شیخ الاسلامی مکرمی، ناله جدایی در قالب شعر، و همه وادی خالی به صورت نثر را می توان برشمرد.

شهادت شهادت خالد اسلامبولی در سال 1361 هجری شمسی

در روز 6 اکتبر 1981 به دنبال کشته شدن انور سادات حاکم مصر تعدادی از مسلمانان که در این ترور دخالت داشتند دستگیر شدند. در چند جلسه دادگاه فرمایشی در مصر، 5 تن از این مبارزان مسلمان به نامهای خالد احمد شوقی الاسلامبولی، عبدالحمید عبدالسلام عبدالعادل، عطا طایل حمیده رحیل، حسین عباس احمد، محمد عبدالسلام فرج محکوم به اعدام گردیدند و در سحرگاه روز پنجشنبه

28 فروردین 1361 به رگبار بسته شدند. بیست و پنج تن دیگر از متهمان به حبس ابد و 8 نفر به 15 سال زندان و 3 تن به ده سال و یک نفر به 5 سال زندان محکوم شدند

روی کار آمدن خمرهای سرخ در کامبوج و آغاز فشار علیه مسلمانان در 1975 میلادی مسلمانان کامبوج از اعاقب مردم ناحیه بزرگی بنام شامپا (چامپا) هستند که بر ساحل شرقی شبه جزیره چین گسترده شده اند این گروه جزو افراد مالزی و پولینزی هستند که از قرن دوم میلادی به بعد دست به تشکیل حکومتی زدند. این ناحیه (ساحل شرقی هندچین) در ابتدا، تحت تاثیر هند بود ولی بعدا با سرزمین های اسلامی روابط بازرگانی برقرار نمود. اسلام در سال 785 هجری مطابق با 1383 میلادی بوسیله بازرگانان هندی، عرب و ایرانی وارد این سرزمین گشت و حتی دلایلی در دست است که قبل از آن و در قرن یازدهم میلادی تعدادی مسلمان در کامبوج می زیسته اند.

بزرگترین ناحیه مسلمان نشین کامبوج قبل از روز کار آمدن خمرهای سرخ ناحیه کمپنگ شام بود که حدود 300000 نفر مسلمان در آن می زیستند. هنگامی که از 17 آوریل 1975م رژیم «پول پوت " و خمرهای سرخ روی کار آمدند، شدیدترین فشارها متوجه مسلمین کامبوج گردید. قبل از آن و در سال 1970م 10% اهالی کامبوج مسلمان بودند ولی خمرهای سرخ با ادعای سوسیالیزم، حرکات وحشیانه ای نسبت به مسلمین اعمال نمودند. آنان دربهای مساجد را بسته، کتابهای مذهبی را سوزانیدند و شخصیت‌های مذهبی را به نقاط نامعلومی بردند. اماکن مذهبی و مساجد تبدیل به اصطبل خوکها گردید. سازمان اداره امور اسلامی که قبل از خمرها توسط دولت مرکزی به رسمیت شناخته شده بود، منحل شد.

امضای «معاهده سی مونوزوکی " بین چین و ژاپن در سال 1795 میلادی «معاهده سی مونوزوکی " در سال 1795 میلادی میان چین و ژاپن به امضا رسید و جنگ دو کشور بر سر تصاحب شبه جزیره کره خاتمه یافت. چینی ها بدون اطلاع ژاپن بر شمارقوای خود در کره افزودند و ژاپنی ها در مقابل بدون اخطار قبلی به قوای چین حمله کردند. سرانجام چین پس از چند شکست سخت و پی در پی به پذیرش شرایط قرارداد سی مونوزوکی تن داد.

دادن حق شرکت زنان در انتخابات زلاندنو در سال 1889 میلادی نخستین بار در سال 1889 میلادی در تاریخ روابط سیاسی- اجتماعی قرون جدید در سرزمین زلاندنو یا نیوزیلند به زنان حق شرکت در انتخابات داده شد. در این کشور جمعیت زنان بسیار کمتر از مردان بود و دولت نیوزیلند با این نیرنگ سیاسی و آزادی مصلحتی قصد داشت موجبات مهاجرت زنان دیگر کشورها را به این کشور فراهم کند.

استقلال و پاک سازی کشور سوریه از نیروهای اشغالگر در سال 1946 میلادی کشور سوریه در سال 1946 میلادی از وجود سرپازان اشغالگر خارجی پاک شد و اعلام استقلال کرد. این کشور در ژوئن 1941 میلادی به دست نیروهای بریتانیا و فرانسه آزاد اشغال شد. اما پس از چند ماه فرمانده نیروهای فرانسه آزاد استقلال سوریه را اعلام کرد و در پی آن نظام جمهوری در این کشور برقرار شد. گفتنی است که پس از آن شیخ تاج الدین حَسَتی به مقام ریاست جمهوری سوریه دست یافت اما با این همه استقلال کامل سوریه از سال 1943 میلادی که جبهه ملی آن کشور به پیروزی رسید، بطور رسمی آغاز شد. جمهوری سوریه با 185180 کیلومتر مربع، در جنوب غربی آسیا و شرق دیای مدیترانه واقع است. این کشور از شمال به ترکیه، از شرق و جنوب به عراق از جنوب غربی به فلسطین و از غرب به لبنان محدود می باشد، اردن نیز همسایه جنوبی این کشور است. بخش غربی آن شامل کوهها و دره هایی است که اکثر سکنه سوریه در آن واقع شده و بدلیل مجاورت با دریای مدیترانه، تابستانهای گرم و زمستانهای معتدل دارد. جلگه ها در نواحی جنوب و جنوب غربی قرار دارد. بایبانها که بخش عظیمی از سوریه را پوشانیده در نواحی شرقی است و آب و هوای گرم و خشک بر آن حاکم است. رود فرات بخش شرقی این کشور را مشروب می کند. سوریه از مناطق بسیار قدیمی و مسکونی آسیا است که در هزاره سوم قبل از میلاد قوم سامی آموری در آن ساکن شده اند و حکومتی که تشکیل دادند تا 17 ق.م برپا بود. قسمت هایی از سوریه در قرون قبل از میلاد جزو فنیقیه (لبنان) بود.

بعد از تجزیه دولت روم به دو بخش شرقی و غربی، سوریه و جزو قلمرو امپراطوری روم شرقی (بیزانس) گردید. در قرن هفتم میلادی (سال سیزدهم هجری) خالد بن ولید سوریه را فتح نمود و بدین ترتیب این کشور که آن زمان به شام معروف بود جزو بلاد اسلامی گردید. البته تا قبل از قرون جدید شام، شامل سوریه، لبنان فعلی و بخش هایی از اردن و فلسطین بود که تا سال 1926م لبنان جزو آن بود. در زمان خلافت عثمانی، حکومت شام به معاویه واگذار شد. دمشق از سال 41 ه.ق مرکز خلافت امویان بود. معاویه برای تثبیت حکومت خود و از سر ستیزی که با حضرت علی(ع) و یارانش داشت، جنگ صفین را بر علیه حضرت علی(ع) ترتیب داد و بسیاری از اصحاب و یاران آن امام را به طرز فجیعی به شهادت رسانید. همچنین معاویه دومین امام شیعیان حضرت امام حسن مجتبی(ع) را مسموم و شهید نمود. سلسله بنی امیه گرچه به رونق شام پرداختند اما برای اهل بیت و عاشقان این خاندان تنگناهای سختی بوجود آورده و با اختناق شدید حرکت ها و نهضت های شیعی را سرکوب می نمودند. پس از معاویه، یزید زمام امور را بدست گرفت و در اولین حرکت خیانتکارانه خود فاجعه کربلا را بوجود آورد که منجر به شهادت حضرت امام حسین(ع) و یاران با وفای او و نیز اسارت اهل بیت آن وجود مطهر گردید. با سقوط بنی امیه و روی کار آمدن عباسیان، شام اعتبار گذشته را از دست داد و سوریه دارای حکومت های محلی گردید که مهمترین آن سلسله حمدانیان بود. در سال 1004م (394ق) دولت حمدانی سقوط کرد و فاطمیان چندین دهه بر این کشور فرمانروایی نمودند سلاجقه (ترکان سلجوقی) از 1095م تا 1117م بر نواحی مختلف سوریه (شام)

حکومت کردند. طی جنگ‌های صلیبی مدتها اروپائیان بنادر و استحکاماتی در سوریه داشتند. در اواخر قرن سیزدهم ممالیک مصر بر صلیبی‌ها پیروز شده و سوریه جزء قلمرو مصر گردید و حکومت سلسله ممالیک مصر بر آن تا سال 1516 میلادی (922ق) باقی ماند. این کشور در سال 1516 میلادی به تصرف عثمانیان درآمد و سوریه به 3 ایالت دمشق، حلب و بیروت تقسیم و در راس هر ایالت یک پاشای قرق قرار گرفت. سوریه در آوریل 1920 میلادی تحت قیمومیت فرانسه درآمد.

فرانسه در ظاهر برای تامین حقوق اقلیت‌ها و در باطن برای ایجاد تفرقه برای گروه‌های مذهبی و نژادی، سوریه را به چهار دولت مستقل دمشق، حلب، منطقه علویان و جبال دروز تقسیم و خود بر این دولت‌ها نظارت می‌کرد، که با جنبش‌های آزادی خواهی و مقاومت مردم در سال 1922م انحلال این دولت‌ها اعلام می‌شود. فرانسه در سال 1925م برای فرونشاندن شعله‌های جنبش مردمی به بمباران دمشق پرداخته و در سال 1926م سوریه از لبنان مستقل می‌شود و بر اثر فشارهای مردم و گروه‌های سیاسی در سال 1941م فرانسه به سوریه استقلال ظاهری می‌دهد. انتخابات نسبتاً آرام سال 1943م منجر به تشکیل دولت سعدالله جابری و ریاست جمهوری شکری قوتلی می‌گردد اما فرانسه در سال 1945م قیام مردم را با بمباران دمشق و راه انداختن جویی از خون سرکوب می‌کند. سرانجام در 17 آوریل 1946م آخرین سرباز فرانسوی خاک سوریه را ترک و بدین سان سوریه استحکام یافت. در سال 1949م با کودتای ارتش، حکومت افراد ملی‌گرا پایان می‌پذیرد و حکومت سرهنگ‌ها آغاز می‌شود و پس از آن نیروهای چپ روی کار می‌آیند.

در 15 مه 1948م سوریه همراه با دیگر کشورهای عربی، علیه اسرائیل غاصب وارد جنگ می‌شود که در این جنگ شکست تحقیرآمیزی متوجه اعراب می‌گردد. از سال 1963 م تا 1966 م حکومت سوریه در دست جناح راست‌گرای حزب بعث قرار می‌گیرد که بعد از آن با کودتایی جناح چپ روی کار آمده و از سال 1967 م که سوریه همراه با مصر و اردن وارد جنگ با اسرائیل شد، بلند‌های جولان را از دست داد. حافظ اسد در سال 1970 م با کودتایی قدرت را به دست می‌گیرد و به سال 1971 م به عنوان تنها کاندیدای ریاست جمهوری با 99/2% آراء ملت رئیس‌جمهور سوریه می‌شود. در سال 1973 م سوریه در جنگ اعراب با اسرائیل به عنوان یکی از طرف‌های اصلی وارد جنگ شد و خسارات نظامی قابل توجهی به اسرائیل وارد نمود.

سیاست خارجی سوریه در زمان حافظ اسد، مبارزه علنی با امپریالیسم دوری از کشورهای مترجع عربی و حمایت جدی از انقلاب فلسطین است. در سال 1976م در پی خیانت سادات به مردم فلسطین و شرکت در کنفرانس کمپ دیوید برای به رسمیت شناختن اسرائیل، روابط خود را با مصر قطع و همراه با یمن لیبی، الجزایر و سازمان آزادی بخش فلسطین، جبهه پایداری اعراب را بنیان نهاد. سوریه از انقلاب اسلامی ایران بطور جدی حمایت کرده و با شروع جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، روابط عراق و سوریه رو به تیرگی نهاد و روابط دیپلماتیک دو کشور قطع شد و در سال 1981م روابط سوریه با اردن رو به وخامت نهاد. سوریه 10900/000 مفر سکنه دارد که اکثراً در نواحی غربی و جنوب غربی ساکن هستند. 95% مردم از نژاد اعراب و حدود 3% کرد هستند. ارامنه، آشوری‌ها، یهودیان و چرکس‌ها (داغستانی‌ها) گروه‌های دیگر قومی سوریه می‌باشند. زبان اکثر مردم عربی است.

90% اهالی سوریه مسلمان هستند که اکثراً اهل تسنن بوده اما علویان، در روزها، اسماعیلیان و شیعیان بقیه مسلمین را تشکیل می‌دهند. اقلیتی مسیحی و گروه ناچیزی یهودی در سوریه وجود دارد. نفوذ شیعه در سوریه مدیون تلاش‌های تبلیغی صحابی رسول خدا(ص) یعنی ابودر غفاری است که با دسیسه عثمان به شام تبعید گردید و توسط معاویه تحت آزارها، اهانت‌ها و تزییقات قرار گرفت اما با وجود محنت‌ها و بلایای زیاد از حب و ولایی که به حضرت علی(ع) و اهل بیت داشت دست نکشید و بدین گونه تشیع با وجود اختناق امویان در حالت خفا و تقیه به زندگی خود در شام ادامه داد و امروزه شیعیان در سوریه از موقعیت خوبی برخوردارند و با نظر افکندن بر قبور بنی امیه که به صورت ویرانه‌هایی در آمده انسان متوجه این حقیقت همیشه جاوید می‌شود که چگونه حق پیروز و سرافراز می‌گردد. حتی بر زیر گنبد رفیع مسجد اموی نام اهل بیت عصمت و طهارت زینت بخش گشته است. حکومت آل حمدان که شیعی بودند در شمال سوریه از سال 333 قمری آغاز و تا اوائل قرن پنجم ادامه می‌یابد که با حمایت از علم و دانش موجب شکوفائی فرهنگ اسلامی شدند. دولت بنی مرداس که در قرن پنجم بر قسمت‌های مهمی از شامات حکومت می‌کردند در ترویج تشیع کوشیدند.

شیعیان شام در امور سیاسی بازرگانی و صنعتی دخالت عمده ای دارند و پزشکان شیعی در این کشور چشمگیر هستند و در مجالس عزای حسینی که آزادانه در این سرزمین منعقد می‌شود خطبا و وعاظ به افشای جنایات اموی می‌پردازند. علامه سید محسن امین صاحب کتاب گرانقدر [#171«اعیان الیعه](#)؛ از افرادی بود که مصیبت حضرت امام حسین(ع) را از روی تالیفات خود در شام می‌خواند در حالی که جماعتی از اهل سنت حضور داشتند.

پایتخت سوریه شهر باستانی دمشق است و شهرهای دیگر آن حلب و بندر لاذقیه می‌باشد.

در دمشق مسجدی است تحت عنوان مسجد اموی که ولید اول، ششمین خلیفه اموی بر خرابه‌های باقی مانده از بیزانسی‌ها، آن را ساخت که 157 متر طول و 97 متر عرض دارد، گنبدها، مناره‌ها، مرمرها، کاشی‌کاری‌ها، آب‌طلا کاری‌ها و پرده‌های ابریشمین این مسجد یادآور شکوه هنر اسلامی است. مرقد مطهر حضرت زینت‌ب(س) بانوی گرامی جهان اسلام که راه سرخ برادرش را ادامه داد در 20 کیلومتری دمشق می‌باشد مرقد شریف سر مقدس حضرت یحیی علیه السلام در مسجد اموی است ولی مرقد بدن شریف آن حضرت در مسجد [#171«دلم](#)؛ در یکی از نواحش دمشق است. در قسمت شرقی مسجد، سر مبارک حضرت ابا عبد الله الحسین(ع) مدفون می‌باشد. البته در روایاتی که در کافی و تهذیب و کتب دیگر شیعه از ائمه روایت شده سر مقدس حضرت امام حسین(ع) در نجف اشرف نزد پدر بزرگوارش امیر المؤمنین(ع) است. در باب الصغیر که قبرستان عمومی و قدیمی دمشق می‌باشد مقام رؤوس الشهداء، واقع است که بر روی مرقدی 16 علامت به نشانه 16 سر گذاشته شده که همگی از یاران حضرت امام حسین(ع) بوده‌اند.

بلال حبشی، عبد الله بن جعفر بن ابی طالب و فضه خدمتگزار حضرت زهرا(س) در این قبرستان مدفونند بر سر راه دمشق به زینبیه و در شهرک بیبلا مقداد بن اسود کندی دفن است.

از مقامات معروف و مشهور و مشاهد مقدس در دمشق مرقد پاك و منور حضرت رقیه(س) دختر خردسال حضرت امام حسین(ع) است که مورد زیارت مسلمانان قرار می گیرد.

حجر بن عدی که در سال 53 هجری در مرج العذراء به شهادت رسید در دمشق دفن گردیده است. در کوه قاسیون که در بخش شمال شهر دمشق واقع می باشد محلی است تحت عنوان جایگاه اصحاب کهف که اکنون ساختمان و مسجدی بر آن ساخته اند مرقد دیگری که مورد توجه مسلمانان می باشد و در سوریه واقع است به شرح زیر می باشد: مرقد سکینه(س) دختر حضرت امام حسین(ع) - ام کلثوم دختر حضرت علی(ع) ام سلمه همسر حضرت رسول(ص)، ام حبیبیه همسر حضرت رسول(ص) - مرقد حضرت عبد الله فرزند امام سجاد(ع).

شهر حلب نیز شهرت مذهبی دارد زیرا محل سکونت حضرت ابراهیم(ع) بوده و یکی از پایگاههای شیعه در تاریخ اسلام است و شامل مسجد جامع کبیر و جامع توتیه می باشد. آرامگاه حضرت زکریا، مقبره شیخ شهاب الدین سهروردی و عمادالدین نسیمی شهید شیعه در این شهر است. (Paulw.Copeland) در کتابی که پیرامون سوریه نوشته بسیاری از حقایق را از روی عمد یا جهل وارونه جلوه داده و بخصوص از نفوذ فرهنگ تشیع در سوریه نامی به میان نیاورده است متأسفانه کتاب مذکور توسط انتشارات علمی و فرهنگی در ایران ترجمه و در سال 1370 منتشر شده است. نگارنده نقدی بر آن نوشته که در مجله آینه پژوهش ش 1314 چاپ شده است. نیمی از سکنه فعال آن در بخش کشاورزی و دامداری فعالیت دارند و سد دریاچه اسد که بر روی رودخانه فرات ایجاد شده آبیاری اراضی را عهده دار است. دامداری بین صحرانشینان رواج دارد گندم، جو، مرکبات، انجیر، انگور و زیتون از محصولات کشاورزی آن است. سوریه نفت ندارد ولی دو لوله نفتی از این کشور می گذرند که درآمد قابل ملاحظه ای برای سوریه دارد. صنعت نساجی سوریه نیز گسترش یافته است.

تشکیل «کنفرانس باند رنگ؛ نخستین گردهمایی سیاسی بین المللی کشورهای آسیایی و افریقایی در سال 1955 میلادی

«کنفرانس باند رنگ؛ نخستین گردهمایی سیاسی بین المللی کشورهای آسیایی و افریقایی در سال 1955 میلادی تشکیل شد. در روز 17 آوریل سال 1955 میلادی قبل از گشایش رسمی کنفرانس نمایندگان شرکت کننده دستورکار آیین نامه داخلی کنفرانس را دریافت کردند و بالاخره تصمیم گرفته شد که رئیس کنفرانس نخست وزیر اندونزی باشد و کنفرانس در 18 آوریل بطور رسمی افتتاح شد. این کنفرانس شامل 29 کشور بود که 6 کشور آن از قاره افریقا و 23 کشور از قاره آسیا بودند. نطق افتتاحیه کنفرانس را دکتر احمد سوکارنو ایراد کرد و در حاشیه آن ملاقاتهایی بین سوکارنو، چون لای، جمال عبدالناصر و نهری صورت گرفت که بسیار سرنوشته ساز بود؛ زیرا در واقع خط مشی سیاسی نهری، ناصر و سوکارنو بود که کنفرانس را تحت الشعاع خود قرارداد.